

[Lølf Hermann]

Det er jo således, at vi sidste år – så vidt jeg husker endda på dette tidspunkt – fra Miljøministeriet fik tilsendt ministeriets affaldsudvalgs forslag til en generel affaldslov samt til ændringer i kemikalieaffaldsdepotloven. Jeg har forstået, at en revision af affaldslovgivningen beror på et regelforenklings- og rationaliseringsarbejde i ministeriet, men jeg skal så sige til ministeren, at det efterhånden haster med at få taget stilling til affaldsproblemet generelt, og det er jo under ingen omstændigheder blevet mindre.

Jeg tror såmænd heller ikke, at affaldsproblemet generelt set ændrer sig væsentligt i substansen ved den positive modtagelse, dette forslag har fået. Det er et lillebitte skridt, men et nok så væsentligt skridt at fortælle folk, at vi har taget, fordi det psykologisk set spiller en betydelig rolle i det irritationsmoment, der selvfølgelig også indgår i husholdningernes måde at forholde sig til miljøproblemerne på.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, blot endnu en gang takke for tilslutningen og håbe på, at vi forholdsvis hurtigt i Miljøudvalget i kraft af nogle tilkendegivelser fra ministeren kan finde ud af, hvorledes dette kan fremskyndes, sådan at vi kan få gjort beslutningsforslaget færdig inden sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.

(Fremsat 24/2 89).

Forslaget sattes til forhandling

Forhandling

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Først en lille smule generelt om dumpning og havafbrænding.

Det har jo hele tiden været de skiftende regeringers politik at få stoppet dumpning og afbrænding på havet af affald, idet vi selvfølgelig fra dansk side betragter disse bortskaffelsesmetoder som uacceptable. Derfor har jeg på baggrund af en ny spansk tilladelse til afbrænding af affald i Nordsøen endnu en gang bedt den spanske regering om at tage sin afbrændingspolitik op til overvejelse. Det er sket ved et brev til myndighederne, og desuden vil jeg rette endnu en personlig henvendelse til den spanske minister om denne sag.

Jeg vil godt understrege, at der sådan set ikke er noget konventionsulovligt i det, der sker fra Spaniens side, men det gør det jo ikke mere acceptabelt. Men sådan som den retlige eller konventionsmæssige situation er i dag, har vi altså ikke rigtig nogen sanktionsmidler i denne sammenhæng. Derfor har vi egentlig kun det, vi kunne kalde politisk pression, og i det brev, vi sendte, gjorde vi også opmærksom på, at det så kunne blive nødvendigt for Spanien at foretage en midlertidig deponering, sådan at det ikke er vores fiskere, der lider under dette. For det er jo sagen.

Jeg synes også, det gør det meget svært at forklare, hvad det egentlig er, vi foretager på disse konventionsområder, at der er så lange tidshorisonter på alle disse ting. Men forslagsstillerne og fru Margrete Auken ved jo alt om, hvor vanskeligt det er at få tingene igennem, når så mange lande skal forhandle, og det er det, der gør, at det er en ret fortvivlet situation. Men vi gør altså, hvad vi kan hele tiden.

Jeg synes da også, der er sket noget, ikke? Der skete dog det, at det nu er lykkedes os internationalt at få vedtaget, at afbrænding på havet stoppes senest med udgangen af 1994 i Oslokonventionsområdet samt globalt i London-dumpningskommissionen fra samme dato. Men det er også rigtigt, at der er den lille klausul i det, at tingene skal revideres i 1992.